

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obžalovaného **V. I.** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2015, o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **V. I.** sp. zn. 1 To 87/2015 sa Krajskému súdu v Bratislave **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 18. mája 2015, sp. zn. 2 T 14/2015, bol obžalovaný **V. I.** uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27. septembra 2014 v čase okolo 08.50 hod. v B. z parkoviska pred predajňou M. odcudzil za pomoci originálnych kľúčov tam zaparkované motorové vozidlo značky P. X, striebornej metalízy svetlej, EČV: XY, VIN: XY rok výroby 2008, pričom v aute sa v čase krádeže nachádzala aj navigácia značky Garmin, pracovné rukavice žltočiernej farby, baterka značky Maglite, americká policajná kovová baterka, baterka značky Buschnel, puzdro značky BMW s kovovými multifunkčnými kliešťami, sadu bitov, lovecký nôž, hasiaci prístroj, štartovacie káble, pracovný overal, a povinná výbava auta a týmto konaním spôsobil poškodenému I. K. škodu vo výške najmenej 4765 €.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. I..

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu 26. augusta 2015, obžalovaný V. I. vzniesol námietku voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave, ktorú odôvodnil v písomnom podaní z 03. septembra 2015, doručenom tomuto súdu 09. septembra 2015 tým, že „všetci sudcovia tohto súdu sú rodinne prepojení, udržiavajú priateľský vzťah a budú si držať chrbát“, čo sa dozvedel z osobnej korešpondencie z nemenovaného zdroja.

Z tohto dôvodu navrhol, aby najvyšší súd jeho trestnú vec Krajskému súdu v Bratislave odňal a prikázal inému krajskému súdu.

Z písomného vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Bratislave vyplýva, že títo sa necítia žiadnym spôsobom zaujatí.

Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie je potrebné zahrnúť prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomného vyjadrenia sudcov krajského súdu vyplýva, že títo sa necítia žiadnym spôsobom zaujatí a neboli u nich splnené zákonné podmienky pre ich vylúčenie uvedené v § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností možno preto konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania, uvedených v § 2 Tr. por., či iné skôr uvedené dôvody), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd v Bratislave a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. augusta 2015

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová